

З Д Р А С Т У Й, р і к н а в ч а л ь н и й!

ЩЕ ПО-ЛІТНЬОМУ припінає сонечко, щедро поси-
лаючи на землю своє золоте проміння. Останній
день серпня, останній день чудового літа. І ось на по-
розі гомінний вересень — початок нового навчального
року.

Завтра у світлі просторі класи і аудиторії покли-
че веселий дзвінок багатотисячну армію школярів і
студентів. З нетерпінням чекать цього дня і ма-
ленький першокласник, якому ще дуже шкода зали-
шати улюблені іграшки і молодших друзів по дитячо-
му саду, і змужнілі, загорілі під літнім сонцем і
степовим вітром десятикласники, у яких це останній
навчальний рік у рідній школі. Хвилюються вчора-
шній транторист і доярка, робітник і демобілізований
воїн, ті, хто своїми мозолистими руками створював
матеріальні цінності, виборював ясні врожаї, а сьо-
годні вперше в житті став студентом. У всіх одне
благородне бажання і прагнення: вчитись, вчитись
і вчитись, як заповідав великий Ілліч.

ЛІТО для всіх вас, юні друзі, не пройшло марно,
принесло багато цікавого, незабутнього. В
дальні і близькі подорожі та екскурсії мандрували
юні туристи-краснавці. В піонерських таборах від-
почили тисячі ваших товаришів.

Не з порожніми руками прийдете ви до школи —
принесете з собою колекції і гербарії, щоденники за-
хоплюючих походів, враження про нових героїв про-
читаних книг. І при радісній зустрічі у класі, в шко-
лі, про все розповісте друзям.

А говорити є про що і кіровоградським школярам
Жорі Олійниченку, Жені Дяченку, Юрію Рибінцеву,
Жанні Тишко, і іншим їхнім друзям, яким випало
щастя побувати в місті Ніді на V республіканському
зльоті юних туристів Литви, присвяченому XX-річ-
чю встановлення радянської влади в братній рес-
публіці. Хвилюючі дні, проведені там, увінчалися
успіхом: юні кіровоградці завоювали перше місце
в туристському багатоборстві. Докладно розмажуть
своїм товаришам про легендарне місто Ленінград,
Кременчуцьке море, чудових гідробудівників і уч-
ні Добровеличківської школи-інтернату.

ЗВИЧАЙНО, не забудуть гарячі літні трудові дні
члени учнівських виробничих бригад. Вдячні
їм колгоспники — батьки, старші брати і сестри. Во-
ни задоволені такою працюючою зміною. І хіба ж
не заслуговують на похвалу восьмикласниці Онуф-
рїївської середньої школи, які добились зід норів
дорученої групи не менших добових надой, ніж пе-
редові доярки району Паша Пацюк і Євдокія Тихова?
А скільки подяки в словах робітників Онуфрїївсь-
кого кінного заводу № 175 на адресу вихованців
згаданої школи! Чудовий виноградник заклали тут
учні і все літо за ним старанно доглядали. Горді за
підростаючу зміну — учнів Богданівської середньої
школи, Знамянського району, — місцеві колгосп-
ники. Велику дослідну роботу ведуть школярі на
плантаціях учнівської виробничої бригади. Тож не-
дарма в артілі їхнє господарство називають «науро-
во-дослідною станцією».

Не можна перелічити всі чудові діла, що їх завер-
шила наша прекрасна юнь! Сподіваємося, що ти сам
напишеш про це до нашої газети, дорогий друже,
поділиш своїми думками, планами.

ЗАВТРА гостинно відчиняться двері у світлих
і просторих класах. І особливо радісним буде
перше вересня для школярів села Капітанівки,
Голованівського району. Чудовий подарунок одержали
вони — приміщення нової восьмирічної школи. До-
питливих, неспокійних приймуть у свої стіни щойно
відкриті Піщанобродська і Новопраська школи-ін-
тернати.

Міцні знання набуватимуть в обладнаних новим
устаткуванням майстернях і кабінетах учні Кірово-
градщини. Найкращі умови створила для них Бать-
ківщина: вчіться, мрійте, держайте, творіть!

Тож за роботу, друзі, за навчання. В добрий час
рушаймо по широкій світлій дорозі до знань!

До наступного візиту М. С. Хрущова у Фінляндію

В перших числах вересня зробіть візит і поздоровити
ц. р. Голова Ради Міністрів СРСР тов. М. С. Хрущов
відвідає Фінляндію, щоб президента Урхо Кекконен-
на з його шістдесятиріччям.

Починається серійний випуск автомашин «Запорожець»

З конвейера кузовного це- його раніше встановленого
ху Запорізького заводу строку.
«Комунар» зійшов перший Найближчими днями з во-
кузов автомашини «Запо- рожець». Складальники-
зварювачі тт. Минченко, ро- літражні автомобілі «За-
Щербина та Ісаєв склали порожець».

Шахтарський весільний Палац

В гірничому місті Ка- нання: всюди люстри, ки-
дівці відкрився Палац од- лимми, дзеркала. Тут можна
руження. Це один з най- придбати квіти, ювелірні
красивіших особняків, роз- вироби, подарунки молодо-
ташований в центрі міста. жонам.

Свято школярів

«Здрастуй, школо!». Так назване міське традиційне свято школярів, що відбулося 30 серпня. О десятій годині ранку площа імені Кірова наповнилась радісними, по-святковому одягненими малюками — завтрашніми першокласниками, та їх старшими товаришами.

«Іменинників» вітали старий більшовик О. Башашін, член бригади комуністичної праці С. Кузьменко, секретар міськкому комсомолу В. Сокурєнко та інші. На закінчення торжества першокласники Валя Воскресєнський та Люда Шаліна виступили з читанням віршів.

Учасників свята тепло привітав секретар Кіровоградського міськко- му КП України Г. Й. Боднарєв.

Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

МОЛОДА КОМУНАР

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання IV
№ 27 (300).

Середа, 31 серпня 1960 р.

Ціна 20 коп.

СЬОГОДНІ ЧИТАЙТЕ

▲ РІК НАВЧАЛЬНИЙ ПОЧИНАЄТЬСЯ.

● Хто сьогодні попереду на слухуванні.

★ Чому у Знамянці не наслідують Л. Лукашевського?

● сторінки літопису комсомолу Кіровоградщини.

▲ ЗОЛОТІ МЕДАЛІ РАДЯНСЬКИХ СПОРТСМЕНІВ.

*Вчора маленькі друзі
Гралися разом у лузі,
Разом ловили рибку,
Разом розбили шибку.
А нині дружок-Микола
Зібрався їти до школи.
— А нам не пора... ще рано... —
З жalem зїтхав Мар'яна.*

Фотоєтюд В. Корпака.

Першокласниця.
Фото М. САВКУНОВА.

БЛИЖЧЕ ДО ВИРОБНИЦТВА

З ПЕРШОГО вересня
наша школа почне працювати за новим навчальним
планом. Відведено більше
години на уроки з росій-
ської мови у восьмому кла-
сі, збільшується кількість
занять в майстернях, які
поповнилися новими сло-
сарними та столярними ін-
струментами. Відкривається
робоча кімната для учнів
1—4 класів.

Старшокласники продов-
жуватимуть виробничу
практику: хлопці — в шля-
ховій авторемонтній май-
стерні, дівчата — на пан-
чішній фабриці та в ательє
мод.

М. ПАРОВІН,
директор Кіровоград-
ської середньої шко-
ли № 19.

Зустріч М. С. Хрущова з колгоспниками села Калиновки

КАЛИНОВКА, Курська
область, 29. (ТАРС). По-
вертаючись з відпустки,
Перший секретар Централь-
ного Комітету КПРС, Голо-
ва Ради Міністрів СРСР
М. С. Хрущов 26 серпня
приїхав у гості до своїх
земляків у село Калиновку.
В Палаці культури колгоспу
зібрався актив сільгоспарті-
лі — члени правління, бри-
гадири, ланкові, рядові кол-
госпники. Голова колгоспу
Герой Соціалістичної Праці
В. В. Грачєв коротко оха-

актеризував підсумки пра-
ці колгоспників.
На зборах активу тепло
зустрінутий земляками ви-
ступив М. С. Хрущов.
На другий день свого пе-
ребування в Калиновці
М. С. Хрущов продовжував
знайомитися з станом гос-
подарства. Він оглянув по-
ля, посіви кукурудзи, цукро-
вих буряків та інших куль-
тур, побував на тварин-
ницьких фермах, оглянув
споруджувані корівники.
М. С. Хрущов дав поради
керівникам колгоспу про

дальший розвиток еконо-
міки, про перебудову села,
про більш правильне веден-
ня тваринництва і в ряді
інших питань.
Оповідні на центральній
площі відбувся багатолюд-
ний мітинг. Наприкінці мі-
тингу виступив М. С. Хру-
щов. Присутні зустріли його
бурхливими оплесками.
Зустріч калиновців з М. С.
Хрущовим виллилась у вели-
ке, радісне і хвилююче свя-
то трудівників колгоспних
полів.

ЗАВТРА— ДО ШКОЛИ

ЗАВТРА класні кімнати
знову наповняться ве-
селими гомінкими голоса-
ми. Знову, з новими сила-
ми, діти сядуть за парти,
визмуться за навчання.
Підгаївська восьмиріч-
на школа добре підготува-
лась до нового навчально-
го року.

Та чи не найкращий по-
дарунок одержали юні гео-
графи. Вчителька географії
М. Р. Стукал з допомогою
учнів обладнала спеціаль-
ний майданчик, який зобра-
жає земну кулю. Тут є гори і
ріки, острови та півостро-
ви.

Тепер кожен учень, гля-
нувши на майданчик, добре
увялятиме географічну
поверхню земної кулі.

І. НАЗАРЯТІП,
наш позашататний ко-
респондент.
Кіровоградський район.

ЧУДОВИЙ ПОДАРУНОК

ДІТИ Нового села, Ново-
Георгіївського району,
одержують великий святко-
вий подарунок. Для них
збудована нова красива
школа. В ній просторі
класні кімнати, спортивний
зал, добре обладнані на-
вчальні кабінети, майстер-
ня, шкільна їдальня. «Доб-
ро пожалувати!» — кличе
школа учнів, а за тим за-
прошенням вчувається ще й
наказ: «Тільки на «четвір-
ки» й «п'ятірки» вчитись в
таких гостинних, привітних
класах!».

Л. ГАЙЧУК.

Успіхів вам!

ПІСЛЯ закінчення учбо-
вого року рада Васи-
нського сільського клубу,
Знамянського району, ви-
ршила взяти дітей під свій
контроль, залучити їх до
корисного і цікавого відпо-
чинку. З цією метою при
клубі було створено п'ять
дитячих гуртків художньої
самодіяльності: хорівий,
драматичний, танцювальний,
вишвальний і гурток випи-
лювання.

В свою чергу, школярі
стали шефами клубу. Вони
прибирають приміщення,
посадили квіти.

Завтра у наших юних
шефів радісний день — по-
чаток нового навчального
року. Бажаємо успіхів вам,
дорогі друзі!

В. КАЛКИШ,
завідуюча клубом.

В інститут прийшло поповнення

ЦЬОГОРІЧНЕ поповнен-
ня нашого інституту
значно відрізняється від по-
передніх. З 250 першокурс-
ників 203 прийшли з вироб-
ництва та з армії. Серед
них член бригади комуні-
стичної праці Хирівського
деревообробного комбіна-
ту Микола Куліш, посланці
колгоспів Нелія Козаченко з
артілі імені Леніна, Добро-
величківського району, та
Люба Галалюк — з артілі
імені Куйбишева, Ново-
Миргородського району,
піонервожата Олександрів-
ської школи № 1 Раїса
Тюхтій та інші.

В перші дні навчання
першокурсників чекають ці-
каві зустрічі із студентами
старших курсів, знайом-
ство з інститутськими тра-
диціями. В інституті створе-
но новий кабінет методики
математики, переобладна-
ний кабінет креслення. По-
чинаючи з другого курсу, у
нас вперше вводиться ви-
кладання методики вихо-
вання в школах-інтернатах
та школах продовженого
дня.

А. П. БОЙЧУК,
заступник директора
Кіровоградського пед-
інституту.

ЩЕ вчора комсомольці домоглися провести недільник по силосуванню. Вночі пройшов дощ, трохи мрячало зранку, та все ж вони вийшли у поле. Краще всіх працювали Раїса Кириленко, Іван Мурашов, Галина Коваленко, Лариса Панченко.

За день комсомольці артілі імені Шевченка, Хмельницького району, заклали в траншеї 200 тонн кукурудзи.

Ф. КЛИМЕНЧУК,
позаштатний секретар
Хмельницького РК
ЛКСМУ.

РАЗОМ з комсомольцями колгоспу «Победа», Ново-Українського району, активну участь у недільнику взяли сільські гості — студенти Микола Подольський, Валентина Вовченко, Світлана Гаарши і працівник-агрікультурник Дніпропет-

ровського заводу імені Артема Анатолій Шалищур.

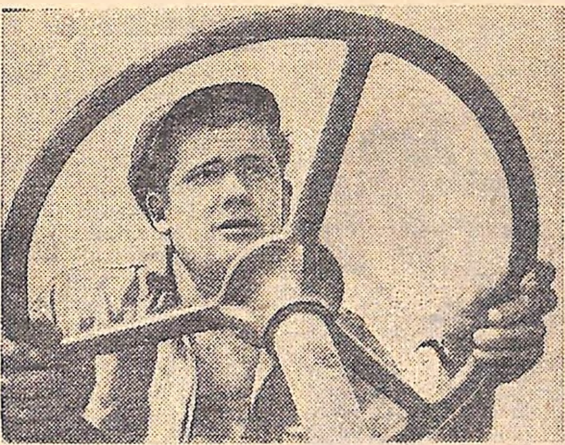
Б. КРАСНОЖОН.

МОЛОДЦІ, шоферів! — кажуть односельчани про Володимира Головенку і Анатолія Грабчака. Цю шану вони заслужили невтомною працею у колгоспі імені Богдана Хмельницького, Ульянівського району. Зараз молоді водії трудяться на силосуванні. Півтори—дві норми дають вони щодня.

І. КАСЬЯНЕНКО,
зоотехнік.

Леонід Філіпов любить свою професію — він працює трактористом у колгоспі «Путь Ильича», Знам'янського району. Старанням доглядає він свого «Беларуса». А коли вже введе трактор в поле, то не легко наздогнати його по продуктивності. На 120 — 130 процентів виконує він щоденні завдання.

На знімку: Леонід Філіпов.
Фото К. КЛИЧА.

ХТО СЬОГОДНІ ПОПЕРЕДУ

ЗВЕДЕННЯ

про хід соціалістичного змагання між комсомольськими організаціями по заготівлі кормів для громадського тваринництва станом на 25 серпня ц. р. (за даними, надісланими райвиконкомом і райкомом ЛКСМУ).

№ п/п	Зобов'язання по заготівлі силосу (в тоннах)	Процент виконання зобов'язання	
1.	Кіровоградський	160.000	54
2.	Новопразький	70.000	43
3.	Олександрівський	116.000	40
4.	Знам'янський	100.000	36
5.	Олександрійський	150.000	35
6.	Устимівський	100.000	35
7.	Долинський	130.000	31
8.	Хмельський	150.000	27
9.	Онуфріївський	100.000	26
10.	Добровеличківський	100.000	25
11.	Новгородківський	150.000	24
12.	Бобринецький	200.000	23
13.	Гайворонський	106.000	23
14.	Ново-Український	120.000	22
15.	Ново-Георгіївський	80.000	22
16.	Ново-Миргородський	250.000	16
17.	Ново-Архангельський	81.000	13
18.	Голованівський	120.000	12
19.	Маловишківський	100.000	11
20.	Вільшанський	190.000	6

Компаніївський, Ульянівський, Петрівський і Рівнянський райони не надіслали даних, передбачених умовами змагання.

У ГАРЯЧІ дні збирання качанистої кожен сільський комсомолец повинен бути в полі. Адже корми — це тисячі центнерів молока і м'яса, і тільки той, хто створить достаток їх, вийде переможцем у змаганні за одержання тваринницької продукції.

Молодь Кіровоградського району вже заклала 87 тисяч тонн соковитого корму, виконавши на 54 проценти своє зобов'язання. Організовано ведуться роботи по силосуванню кукурудзи в колгоспі «Красное знамя», де трудяться багато молодих комбайнерів, шоферів. Тут застосовують груповий метод косовиці, не допускають простою комбайнів та автомашин. В колгоспі імені Крунської цього ж району комсомольці, працюючи на силосуванні, виконують по півтори—дві денних норми.

А хіба ж гірша молодь, скажімо, у Голованівському, Маловишківському та Вільшанському районах?

Молодий комбайнер колгоспу імені XXI з'їзду КПРС, Вільшанського району, В. Дегтяренко за зміну скошує по 15 гектарів кукурудзи. Якби так працював кожен, то райони комсомольська організація, безумовно, виконала б своє зобов'язання не на шість процентів, а значно більше.

Бюро обкому ЛКСМУ, розглянувши підсумки змагання комсомольських організацій по заготівлі кормів, визвало переможцем Кіровоградську районну комсомольську організацію і вручило їй перехідний Червоний прапор, відібравши його у Хмельницької районної комсомольської організації.

ЗАГОТОВИТИ одинадцять з половиною тисяч тонн силосу для великої рогатої худоби та триста тонн консервованих качанів для свинячого поголів'я — таку мету поставили комсомольці колгоспу імені Пархоменка, Добровеличківського району. І строки визначили — за 10 робочих днів.

А щоб бути хазяями свого слова, вирішили юнаки й дівчата у дві зміни силосувати. Біля траншей обладнали електроосвітлення, встановили дошку показників, вітрину для полівок.

Швидко й злагоджено працюють два силосозбиральних комбайни. Добре відремонтували їх під час своєї практики учні Уманського технікуму механізації сільського господарства комсомольці Володимир Чабаненко і Микола Дошкевич.

Спориться робота у шоферів. Всі 12 автомашин безперервно мчать по маршруту: поле — траншеї, траншеї — поле. Хто швидше? Найбільш завзятими виявились комсомольці Віктор Утула, Володимир Шербань і Олександр Парубочний. Та й серед цієї трійки знайшовся передовик — Віктор Утула. На дві—три ходки став випереджати він своїх суперників. Отож і прикрасив червоний прапорець його машини.

Як згасає день і в небі з'являються перші зорі, на трудову вахту заступають працівники тваринницьких ферм. Щоб побільше силосу заготовити, та найкращого.

В. БАЛІЦЬКИЙ,
секретар Добровеличківського райкому комсомолу.

ЩОДНЯ—ВПЕРЕД

НА дощі показників, яка встановлена біля силосних траншей, кожного дня з'являються нові цифри: 343, 360, 413... Ці скупі дані красномовно розповідають про славі діла комсомольців артілі «Україна», Олександрівського району. Вони вирішили заготовити по 28 тонн силосу на кожну фуражну корову. А тепер ділом підкріплюють свою обіцянку.

Важко сказати, хто працює краще: тракторист Олександр Птуха чи вантажник Олександр Бойченко, шофер Сергій Король чи колгоспниця Ліда Бурцева. Всі члени молодіжної бригади працюють натхнено, з запалом. Колгоспні тваринники влячні комсомольцям: корови будуть ситі!

О. УСАТЕНКО,
інструктор Олександрівського РК ЛКСМУ.

В інформаціях густо,

У ЗНАМ'ЯНСЬКОМУ міському комітеті комсомолу ми розмовляли з другим секретарем В. Яровицькою. Мова зайшла про послідовників Я. Чижка.

— А чи є у вас в районі свої чижівці?

Валентина Іванівна здивовано підвела очі.

— Щось таке чула. Це той, що... щось по свинях. Здається, немає в нас. А втім, зверніться до наших інструкторів. Вони бувають у колгоспах і напевно допоможуть вам відшукати таких.

«Розшукувати» молодих свинарів ми поїхали у колгосп «Родина». Тут, за чутками, працює колишній крайній бригадир учнівської бригади Валентина Овчарова, яка відгодує свиней за методом Я. Чижка.

Літній табір розкинувся зразу за селом, у вибалку. Була десята година ранку, коли свинарки в чеканні, поки привезуть корм для тварин, сиділи у невеличкій кімнаті відпочинку. На рудих стінах — жодного лозунга, не видно ні зобов'язань, ні розпорядку дня.

— Янось написала зоотехнік Ольга Чорнобривенко розпорядок, та все рівно він не виконується, — на жаль Галя Волкова. — Ось хоч би кашу для свиней привозять тільки двічі на день. В обід даємо качани, якщо є, а то здебільшого одну воду(?)

Мало турбує правління колгоспу і комсомольську організацію те, що зобов'язання по виробництву м'яса під загрозою зриву. Колгосп повинен виробити за рік по 31 центнеру свинини на сто гектарів угідь, а на сьогодні є лише по 5,6 центнера. На відгодовлі ж перебуває лише 60 голів, хоча є можливість поставити втричі більше. Проте ця група ні за ЯИМ

не закріплена, її доглядають усі тваринники.

Зоотехнік - комсомолка О. Чорнобривенко — рідна гостя у літньому таборі. Заступник секретаря комсомольської організації В. Овчарова, яку в районі вважали послідовницею Я. Чижка, виявляється, три місяці тому залишила ро-

а в загородах пусто

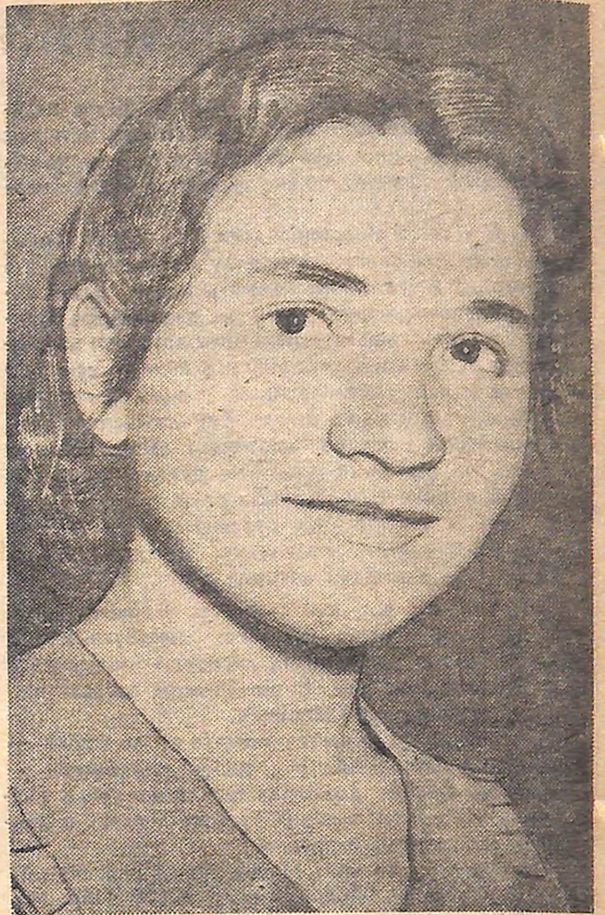
боту на фермі. І відтоді жодного разу не поцікавилась, як ідуть справи в літньому таборі.

Дивно, але фант, що про відгодовлю свиней за методом Я. Чижка свинаркам артілі «Родина» майже нічого не відомо, бо про його досвід ніхто їм не розповідав.

Це свідчить про те, що і партійна організація колгоспу, зокрема її секретар І. Ф. Громов, не вболіває за виконання зобов'язань по виробництву м'яса. А за провадити прогресивний метод тут є всі можливості. Адже без Марії Ткачук, яка хворіє, четверо дівчат легко справляються з тим обсягом робіт, який раніше виконували в'ятьох. А якщо переобладнати відгодовельну площадку, виготовити самокормушки, то навіть п'ятсот свиней цілком зможе доглядати одна свинарка.

ЗРУЧНИЙ і дешевий спосіб відгодовлі свиней не знайшов підтримки і в суботцівській артілі імені Леніна. Правда, про досвід Я. Чижка свинарки чули, правління янось навіть організувало поїздку до одного з його послідовників — С. Рябошапки з колгоспу імені Котовського.

Проте після цього справи з відгодовлю не поліпшились, і навіть погіршилися.

І ростом невеличка, і літими молада доярка Клара, та у своєму селі вона — перша дівчина у праці і в песелощах. У змаганні доярок колгоспу імені Орджонікідзе, Устимівського району, Клара Шитка завоювала першість і поступатись нею не має наміру.

На знімку: Клара ШИТКА.
Фото В. КОВПАКА.

Якщо раніше за кожною з семи свинарок було закріплено відповідну групу, то після переведення тварин у літній табір в догляді за поголів'ям панує знеосібна. Кількість знятих з відгодовлі свиней поміж доглядачами розподіляють порівну. Така зрівнялівка аж ніяк не стимулює ріст послідовників львівського свинаря.

Ось де непочатий край роботи для працівників міському комсомолу. Всупереч сумній дійсності вони все ж настроєні оптимістично.

— Даремно ви їздили в

кої групи поголів'я. Але секретар партійної організації артілі В. І. Саленко тішить себе тим, що у них вже є один послідовник Я. Чижка. А секретар комсомольської організації О. Хірка не дбає, щоб у колгоспі були й молоді майстри відгодовлі свиней. Зате в інформаціях до міському комсомолу він змальовує становище у різних фарбах, свідомо приписує комсомольцям міфічні досягнення.

МІСЯЦЬ тому свинар колгоспу імені Леніна, Олександрівського району, Л. Лукашевський звернувся до тваринників області з закликом розгорнути змагання на честь 43-х років вин Жовтня. Бюро обкому КП України прийняло спеціальне рішення і зобов'язало райкому ЛКСМУ повідомити звернення Л. Лукашевського серед усіх працівників колгоспних і радгоспних ферм, розгорнути дійове змагання збільшення виробництва м'яса.

Але у Знам'янському міському комсомолу залишилися глухими до цього звернення. Як це не дивно, але В. Яровицька і Г. Шевченко навіть не читали рішення обкому КП України.

Більше того, вони не знають навіть районного зобов'язання по виробництву свинини. І тільки довгенько покопавшись у своїх паперах, Г. Шевченко виявив, що комсомольці району взяли на відгодувати 9500 голів свиней. А як ідуть справи з виконанням цього зобов'язання? У відповідь вони тільки мовчаво розводять: нічого, мовляв, не знаємо.

А це багато про що говорити.

О. ШКАБОЯ,
спецкор «Молодого комунара».

ХРОНІКА культурного життя

СПОДОБАВСЯ колгоспникам села Червонокам'янки концерт Олександрійського міжколгоспного ансамблю пісні і танцю. З задоволенням прослухали трудівники сільського господарства радянські і народні пісні у виконавчій групі. Сподобався їм і виступ танцювальної групи ансамблю та солістів С. Червониченка, В. Зуб, П. Кучера, М. Шундикова.

Інтернатіві. Фотоетюд Г. Танського.

ристськими путівками до Києва.

Після урочистої частини був даний концерт.

Л. ТЕРНАВСЬКА.

с. Первозванівка, Кіровоградського району.

Н. ДРОК.

Відбувся вечір, на якому були підведені підсумки роботи учнівсько-виробничої бригади колгоспу імені Шевченка (с. Первозванівка). За два літні місяці члени бригади виробили понад три тисячі трудовнів. Особливо добре попрацювали Г. Лебедченко, Л. Мезенцева, Л. Мисько, П. Муштатов. Всі вони нагороджені грамотами райкому комсомолу, а 20 школярів правління преміювало ту-

ристськими путівками до Києва. Після урочистої частини був даний концерт. **Л. ТЕРНАВСЬКА.** с. Первозванівка, Кіровоградського району.

М. СОСНА.

ХТОСЬ легенько постукав у двері.

— Зайдіть!..

На порозі з'явився невисокий юнак у морській формі.

— О-о, Вася, Василь Юрчик? Звідки? — ледь чути від несподіванки промовила медична сестра.

Головний лікар районної лікарні Валерій Костянтинівч Белорусов, рвучко підвівшись із крісла, попрямував назустріч.

— Ну, здрастуй! — міцно, по-чоловічому, схопив він у свої долоні руку Василя. — Назавжди чи в гості?

— Демобілізувався! — радісно повідомив Василь.

— Стривай: тобі ж, зда-

адресу слова щирої подяки.

...Колгоспниця, яка лікувалася у Василя, вийшла у коридор з його кабінету і сказала до гурту присутніх всього кілька слів:

— А кажуть, молоді нічого не розуміють. І неправда. Я думала, що з тиждень ще ходитиму сюди, а ось уже й видужала за кілька днів. І все це він допоміг, Василь Федорович... Спасибі йому. Завтра й на роботу йду.

...Василь задрімав. Раптом під вікном почувся тривожний жіночий голос:

— Василю Федоровичу! Скоріше!.. Дитинка моя, Галочка, вся горить, марить. Що робити?..

Миттю одягнувшись, швидко відшукав потрібні медикаменти і через чверть години був уже біля хворої. Просидів там до ранку. А тільки-но почало світити, відправив дівчинку до райлікарні. Звідти ж і на ро-

ВЕЧОРІС. Крізь розчинене вікно повіває свіжий вітерець.

Василь схилився над цоденником.

«...Щастя! Як хороше відчувати його! І коли бачиш, що ти потрібен людям, а вони вдячні тобі, хочеться віддати себе їм до кінця. Любима професія, вірні друзі... і вона, кохана Марійка... Так, так. Це і є справжнє щастя!..»

МОЛОДЬ повертається з клубу додому. Разом з усіма і Василь з молодією дружиною. Коли звернули на стежку до своєї хати, Маруся довірливо підвела очі, ніжно прихилилася до міцного плеча чоловіка, промовила:

— Васю, ти не жалкуєш, що вибрав саме таку професію? Я ж бачу, важко тобі!..

— Ні, хороша моя. В цьому моє покликання. І не знаю, чи був би я щасливим, коли б все було не так, по-іншому.

Михайло ШЕВЧУК, с. Грушка, Ульяновського району.

Неспокійна ЮНІСТЬ

26 червня 1919 року в Києві на свій перший з'їзд зібрались комсомольці України. Відтоді цей день вважається днем народження комсомолу України.

То були важкі і суворі часи: не вистачало хліба й палива, зупинилися заводи, фабрики. На молоду республіку Рад звідусіль наступали вороги. За закликом великого Леніна десятки тисяч комсомольців України пішли на фронт. Нерідко тоді на дверях багатьох райкомів комсомолу можна було прочитати напис: «Райком закритий. Всі пішли на фронт».

Докладно про все це ви можете прочитати в книзі В. Д. КОРШЕНКА «БОЙОВА ЮНІСТЬ». Під час громадянської війни він був секретарем комсомольським вожаком у місті Ново-Георгіївську. У своїх спогадах автор розповідає про нелегку роботу комсомольців тих років. Одного разу під час переходу до Києва в село Мошини місцеві куркулі скопили В. Коршенка як більшовицького розвідника. Але він зберіг таємницю про комсомольців. Пораненому вночі Коршенку вдалося вирватися з куркульських лабетів. Селяни підбрали його і відправили до лікарні. Населення допомагало комсомольцям, давало їм притулок, ділилось продуктами. А коли відгрімилі бої, комсомольці йшли відбудувати зруйновані фабрики, заводи і шахти.

І завжди молоді брались за найважче. В книзі В. І. МИХАЙЛЮКА «УДАРНА БРИГАДА СОЦІАЛІСТИЧНОГО НАСТУПУ» («Молодь», 1959 рік) показана діяльність комсомольських організацій України в боротьбі за соціалістичну індустріалізацію, колективізацію сільськогосподарства в період 1926—1932 років.

Комсомол України в напружені дні першої п'ятирічки виконував ленінський наказ: «Бути ударною групою, яка у всякій роботі подає свою допомогу, проявляє свою ініціативу, своє починання».

Не остеронь цієї великої справи був і комсомол Кіровоградщини. Запровадження техніки викликало великий інтерес у селян нашої області. Вже на початку 1930 року більшість з них були колгоспниками. В цьому велика заслуга комсомолу.

Мирно й спокійно жили радянські люди: піднімали нові заводи, пароплави й літаки, вирощували високі врожаї, прикрашали землю пишними садами. В 1941 році на нашу Батьківщину напали фашисти, і знову разом з

своїми старшими братами, разом з цим народом молоді піднялися на захист своєї любимої Батьківщини.

У своїй книзі П. ТРОНЬКО «В БОЯХ ЗА ВІТЧИЗНУ» («Молодь», 1959 рік) розповідає про діяльність комсомольських організацій України в роки Великої Вітчизняної війни. Тимофій Шабло — вихованець комсомолу Кіровоградщини — під час війни був танкістом. Рота, в якій він служив, дістала завдання: відбити у противника пункт Штепівку. Ворожа артилерія виявила наші танки і відкрила вогонь. Вісім танків противника вийшли назустріч нашим п'яти. Через кілька хвилин машини ворога палали. Два наших танки — Тимофій Шабло і старшого сержанта Антона Горюшка — врятувалися в Штепівку.

Важко поранені два члени екіпажу. Третнього Шабло

Серед КНИГ

ло посилає до командира роти з донесенням: «Центр села взято. Треба негайно укріпитися. Піхота відстала. Чекаю допомоги». Відважний воїн знищує близько десятка гітлерівців, два танки, вісім гармат. Непомітно пробравшись до сараю, в якому головорізи замкнули місцевих жителів, він знищує німецьку охорону і врятував життя багатьох радянських людей. Т. Шабло

присвоєно звання Героя Радянського Союзу. Зараз Т. Шабло на літературній роботі. В нашій бібліотеці є його книга «ДОРОЖЦЕ ЗА ЖИТТЯ», присвячена темі Великої Вітчизняної війни («Молодь», 1959 рік).

Закінчилася війна. Відгрімилі бої, піднялися з руїн міста і села. І знову зазвучала комуністичної партії молоді руки піднімали з руїн міста, споруджували електростанції, домни і мартени, освоювали цілину. Комсомол Кіровоградщини взяв активну участь у відбудові країни. У своїх листах на ім'я ЦК ЛКСМУ тисячі юнаків і дівчат просять послати їм туди, де вирішуються найважливіші завдання відбудови народного господарства. Невелика група молоді у складі 75 чоловік, се-

СВЯТО в шахтарському місті

Трудівники буровугільної Олександрії радісно відзначали 28 серпня своє свято — День шахтаря.

Напередодні свята в міському Будинку культури відбулись урочисті збори трудящих міста, на яких виступив з доповіддю начальник вугільно-гірничорудного комбінату Г. В. Алюшин. Він повідомив, що гірники Олександрії достроково завершили восьми-місячний план видобутку вугілля, дали понад план біля 100 тисяч тонн палива.

Після урочистої частини відбувся великий святковий концерт, який дали учасники художньої самодіяльності міста.

У міських парках і скверах, на стадіоні відбулись масові гуляння, спортивні змагання. До пізнього вечора лунали оркестри, дзвеніло піснями шахтарське місто.

О. РЕЙМАН.

Спасибі вам, лікарю!

ЖИТТЯ! Що може бути дорожче! Адже воно дається лише один раз.

Чи доводилося вам коли-небудь доручати це найдорожче таким же простим, як і в усіх людей, рукам лікаря? Кому доводилось, той знає, якою рідною стає тоді для нього ця людина, яка ще вчора була зовсім незнайомою.

Ось такими близькими для багатьох стали хірурги другої Кіровоградської міської лікарні Віталій Олександрович Успенський і Анастолій Павлович Луцьов.

...На будівництві елеватора в районі Ново-Миколаївки кипить напружена робота. На трьох поверхах чути стукіт. Сильний вітер перешкоджає робітникам.

Інженеру Володимир Самохвалову треба скрізь встигнути, всюди побувати, навідатись до будівельників, які працюють вище. Раптом тріск. Це вітром зірвало двері з третього поверху. Володимир миттю кинувся до людей. Вони встигли відскочити вбік, важкі двері вдарили його в спину.

Страшний біль... А коли розплющив очі, то побачив людину в білому. Це був Анастолій Павлович Луцьов. Він зробив складну операцію Володимиру, у якого був перелом хребта. Тепер лікар часто заходить, щоб провідати хворого. Його привітні очі лагідно дивляться на юнака і вселяють надію в життя. Вдало зроблена операція, хороше лікування і догляд дали свої наслідки. В. Самохвалов почуває себе добре.

ВОЛОДИМИР ще в лікарні: хвороба серйозна, тому потрібне тривале

лікування. Проте молодий інженер скоро повернеться у свій колектив. Широ дякує він Анастолію Павловичу, медичній сестрі Олександрі Дмитрівні Шевченку і всім працівникам другої міської лікарні за те, що вони чуйно ставляться до хворих.

— А я, — ділився своїми думками комсомолец Микола Пахомов, — завжди тепло згадуватиму хірурга Віталія Олександровича Успенського. Це він врятував мені життя.

А трапилося це ось як. Під час гри в футбол Микола стояв на воротах. Від сильного удару трапився розрив нирки і крововилив у брюшну порожнину. В тяжкому стані доставили юнака в лікарню. Десятки добрих людей у білих халатах вели боротьбу за життя, яке от-от могло обірватися.

Ось складну операцію веде Віталій Олександрович Успенський. Минає година — друга, а операція триває. Хлопець втрачає багато крові. Лікарі роблять переливання крові, вводять глюкозу. Пульс сильнішає, шанси на врятування зростають.

Через кілька днів стан здоров'я Миколи значно поліпшився. Зараз хлопець уже зовсім здоровий.

А Віталій Олександрович знову стоїть біля операційного столу і веде нелегку боротьбу за життя людей.

Л. КОВАЛЕНКО, юнкор.

ред яких були комсомольці Кіровоградщини, збудувала в 1955 році в Кустанайській області електростанцію, хлібоприймальний пункт, п'ять зернохосовиць, контору, лабораторію, лазню, кузницю, кілька будинків для робітників радгоспу.

У книзі Г. ГАЙДУЧКА І Л. ЦИБИГА «ДО НОВИХ ПЕРЕМОГ» можна прочитати про сільських комсомольців Ульяновського району на Кіровоградщині, які включилися у рух за звання колективів комуністичної праці.

Трудова романтика все більше захоплює молоді. В журналі «Зміна» № 8 за 1959 рік вміщено оповідання О. БУЗИННИКА «МОРСЬКА ФЕЯ». Рая Приходько дев'ятнадцяти років проживала в рідному селі Онуфріївці. Там з золотою медаллю закінчила середню школу. Дівчина, звичайно, легко могла б вступити до будь-якого вузу. Але вона поїхала на будівництво Кременчуцької ГЕС.

З оповідання ви дізнаєтесь, як Р. Приходько здобула шану комсомольця, чому її назвали «Морською феєю».

К. МОЛОДЧЕНКО, бібліограф обласної дитячої бібліотеки.

МОЛОДОМУ КОМУНАРУ відповідати

«Не судилося...» — під таким заголовком в нашій газеті за 10 серпня цього року була надрукована кореспонденція. В ній йшлося про те, що в Мар'янівському буряководстві закладена спортивно-масова і виховна робота серед молоді.

Секретар Маловісківського райкому ЛКСМУ тов. Сиченко повідомив редакції, що наведені факти підтвердились. Учасників «кулачного бою» Чепігу, Кунду та інших) було заслухано на комсомоль-

ських зборах. За негідні вчинки їх виключено з членів ВЛКСМ. Справу на них передано на розгляд громадського суду села Мар'янівки.

Для спортсменів Павлівського відділка дирекцією Мар'янівського радгоспу виділено матеріал на встановлення турніка та коштів на придбання штанги.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР» 31 серпня 1960 р. 3 стор.

ЩАСТЯ

ється, аж восени закінчу- боту пішов у поліклініку.

ється строк служби?

— А мене достроково...

— Розумію, розумію те- пер. Ну, сидай. І відразу ж давай про свої наміри.

Юрчик сів. Окунув по- глядом кабінет, трохи по- мовчав.

— Давайте роботу!

ЧЕРЕЗ півгодини Василь

вийшов із кабінету голо- вного лікаря з радісного посмішкою на обличчі: його

направили працювати у село Грушку.

— Бачили, який герой до нас повернувся? — звер- нувся Валерій Костянтинівч до практикантів. — Це наш фельдшер. Щойно з Ленінграда приїхав, демо- білізувався. До служби теж працював у нашому районі, в Данилівій Балці.

А тим часом Василь вже їхав на попутній автома- шині курною дорогою в Грушку.

БУВ пізній час, коли

В. Юрчик повернувся з комсомольських зборів. Від- разу ж ліг, але чомусь ніяк не міг заснути. Увесь день був напружений, але до кінця «везучий». І головне, почув він сьогодні на свою

На XVII олімпійських іграх у Римі

На XVII олімпійських іграх у Римі тривають змагання спортсменів.

У півфінальних змаганнях жінок з стрибків у воду з трампліна у фінал вийшли 8 спортсменок, в тому числі Ніпел Крутова (СРСР).

Почалися змагання з велоспорту. В попередніх заїздах спринтерської гонки Б. Васильєв (СРСР) здобув перемогу над ірландцем Морганом. Радянський спринтер І. Боднієк зайняв друге місце. В попередніх заїздах на тандемах Б. Васильєв і В. Леонов здобули перемогу, вийшовши у чверть фіналу.

Звання олімпійського чемпіона у велогонці на тисячу метрів з місця завоював італієць Гайярдоне. Срібну медаль виграв Гізелер (об'єднана команда Німеччини), бронзову медаль — радянський спортсмен Варгашкін.

Почалися зустрічі майстрів класичної боротьби. Радянський спортсмен І. Кочергін (щонайлегша вага) поклав на лопатки турецького борця К. Гедіка. Протягом тижня чемпіон СРСР і чемпіон світу 1958 року Олег Караваєв (найлегша вага) переміг норвезького борця І. Твейтена. Зустріч чемпіона 16-х олімпійських ігор Костянтина Вирупаєва (напівлегка вага) з молодим спортсменом Австрії Д. Касасом закінчилась нічиєю. Микола Чучалов (СРСР, середня вага) здобув перемогу над Л. Ізраєльсоном (Швеція), а Гіві Картозія (СРСР, напівважка вага) над неодноразовим чемпіоном світу американцем Х. Джорджем. Віничю закінчилась зустріч радянського спортсмена Івана Кочергіна (щонайлегша вага) з Р. Уілсоном (США). Радянський борець важкої ваги Іван Богдан поклав на лопатки турецького спортсмена Т. Таррі.

В турнірі боксерів радянський спортсмен Б. Никаноров зустрівся з американським боксером Спанакосом. Молодий чемпіон СРСР Б. Никаноров приніс радянській команді перший успіх. Інший радянський боксер чемпіон СРСР Є. Феофанов добився перемоги по очках в зустрічі з французом Левеком.

Радянські ватерполісти здобули другу перемогу в попередніх змаганнях олімпійського турніру з ватерполло. Вони зустрілися з спортсменами Аргентини.

Чемпіонкою XVII олімпійських ігор з стрибків у воду з трампліна стала представниця об'єднаної команди Німеччини Інгрід Крамер. Друге місце і срібну медаль завоювала американка П. Поуп, бронзову медаль — Е. Ферріс (Англія). Через невдале виконання останніх стрибків радянська спортсменка Н. Крутова опинилась на п'ятому місці.

Закінчилися півфінальні змагання серед чоловіків з стрибків у воду з трампліна. Молодий радянський спортсмен Ю. Мельников зайняв лише 12-е місце і вивів з дальшої боротьби.

На олімпійському велоспортному заїзді командної гонки переслідування на 4.000 м. 3 команд 19 країн право на дальшу боротьбу в чвертьфіналі здобули 8 команд, в тому числі команда СРСР.

Розіграно фінал гонки на тандемах на 2.000 метрів. Золоту медаль завоювали італійці Б'янчетто і Беґетто. Радянські спортсмени Васильєв і Леонов — на третьому місці: вони удосконалили бронзову медаль.

За перші три дні ігор, які минули, поки що розіграно 18 медалей. Вони розподілилися так: спортсмени

об'єднаної команди Німеччини одержали 6 медалей — одну золоту, чотири срібні і одну бронзову. В неофіційному командному залку німецькі спортсмени йдуть попереду, набравши 31 очко. На другому місці команда Італії — три золоті медалі і 21 очко. Дві срібні медалі і 17 очок у спортсменів США.

Радянська команда, яка завоювала три бронзові медалі (плюс п'яте місце в змаганнях жінок з стрибків у воду з трампліна) набрала 14 очок і займає поки що четверте місце.

ЗОЛОТІ МЕДАЛІ РАДЯНСЬКИХ СПОРТСМЕНІВ

День 29 серпня на олімпіаді в Римі ознаменувався рядом перемог представників Радянського Союзу.

Радянська спортсменка Антоніна Середіна виграла перше місце і золоту медаль у змаганнях на байдарках-одиночках. Потім веслярі принесли нашій команді ще дві золоті медалі. У фінальному заїзді на каное - двійці перемогли 24-річний Леонід Гейнстор і 23-річний Сергій Макаренко. Антоніна Середіна і

Марія Шубіна завоювали звання олімпійських чемпіонів на байдарці-двійці. У змаганнях на каное-одиночках на дистанції 1.000 метрів перше місце і золоту медаль виграв Янош Парті (Угорщина). Друге місце і срібну медаль завоював радянський спортсмен Олександр Силаєв.

В естафеті на байдарках-одиночках серед чоловіків 4x500 м. перемогу здобули німецькі веслярі. Радянська команда прийшла на фініш п'ятою.

Провівши зустріч з бразильською командою, радянські ватерполісти закінчили попередні ігри. Радянська команда виграла всі зустрічі і вийшла у півфінал.

У змаганнях з класичної боротьби всі вісім радянських спортсменів продовжують змагання. В найкращому становищі перебуває мінський студент Олег Караваєв (найлегша вага). Він здобув дві чисті перемоги і не має жодного штрафного очка.

Пройшли півфінальні запливи жінок на дистанцію 100 м. баттерфляем. У фінал серед 8-ми спортсменок вийшла московська студентка Зінаїда Беловецька.

Тривали відбірні бої боксерів. Почався турнір з фехтування.

РАДІОГОДИННИК

ВЗАГАЛІ годинник без циферблату — не рідкість. Найточніші астрономічні годинники, які знаходяться в ізотермічних підвалах глибоко під обсерваторіями, не потребують циферблатів: їх завдання не відповідає на питання «яка година?», а з певною точністю відмічати певні мо-

менти. Тим більше, не потрібні циферблати кварцевим і атомним годинникам, які в ліше «еталонами часу».

А ручний годинник без циферблату? Саме такий годинник виготовлений нещодавно в Данії одним студентом, і тепер в Японії почалося їх масове виробництво.

В маленькому глухому корпці, який гладує годинниковий, змонтований радіоприймач на напівпровідниках з крихітними батареями і репродуктором. Приймач розрахований тільки на одну хвилю, а саме: хвилю Служби часу. Власник годинника досить натиснути кнопку, щоб почути те ж, що чуєть москвичі, набираючи телефонним диском 1-00, — записаний на плівку голос диктора: «Котра година, стільки-то хвилин».

Винагорода

ЯКІСЬ шахрай-алхімік прийшов до знатного вельможі вимагати винагородження за нібито винайдений ним спосіб одержання золота. Вельможа звелів видати алхіміку мішок, сказавши при цьому, що для людини, яка вміє робити золото, нічого більше не треба, крім міцного мішка для зберігання дорогоцінного металу.

Ведмідь і палиця

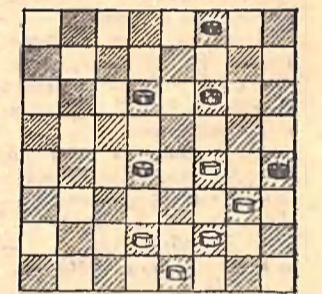
...АБО ЯК У ДАВНИНУ ЛЮДИ ОБЕРІГАЛИ ВІД ВЕДМЕДІВ СВОЇ ВУЛИКИ

ВУЛИК закріплювався на дереві, і на відстані долоні від стовбура підвішувалася палиця. Палиця заважала ведмедю вилізати на дерево, і він відштовхував її від себе. Відхилившись, палиця поверталася у первісне положення і ударяла ведмедя. І чим

сильніше той відштовхував її від себе, тим дошкульніше вона його ударяла. Кінцевий кінець звір лютів і відмовлявся від ласощів.

Е Т Ю Д

Білі починають і виграють.

РІШЕННЯ

шашкової позиції, вміщеної у номері за 15 липня.

Нічия досягається єдиним способом:

1. в4 — с5	д4 : в5
2. а3 — в4	h8 — g7
3. h4 — g5	с7 — d6
4. а5 : е5	а7 — b6
5. е5 — d6	g7 — h6!
6. g5 — f6	в6 — с5.

Першим відповіді надіслав П. Панфілов з Мало-висківського району, В. Камайгородський з Малої Виски, В. Єлєць з Олександрії та інші любителі шашок.

Чи знаєте ви, що...

... у північних морях живе величезна медуза — цілія поларна. Тулуб її має діаметр 2 метри, щупальця — біля 30 метрів довжини.

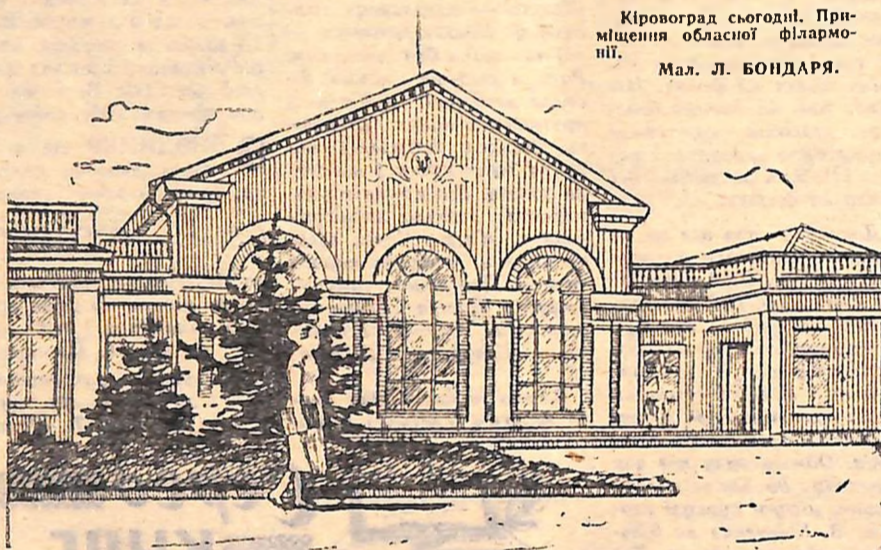
... відомий автопортрет Брюллова був написаний не більше як за півтори години.

... у дельті ріки Міссісіпі пробує найбільшу в світі свердловину — 6.885 метрів. Температура на такій глибині — 1.160°C.

... Гете назвав архітектуру застиглою музикою.

Редактор П. МАРЧЕНКО.

Кіровоград сьогодні. Приміщення обласної філармонії. Мал. Л. БОНДАРЯ.

ше, що не всі комсомольці голосували за те, щоб взяти на поруки розкрадачів колгоспного добра.

Однак, суд повірив колективові, спроможному виправити людину, яка спіткнулася. Довганенко і Трояновський були засуджені до умовної міри покарання і передачі на перевиховання комсомольській організації колгоспу імені Кірова, Вільшанського району. Перед молодими людьми відкрився шлях чесного спокутування своєї провини.

недавніх підсудних. Працюють чесно. Зауважень не мають. Допомогають своїм сім'ям.

Піднімається з місця бригадир рільничої бригади т. Хмельницький.

— Хлопці зрозуміли свою провину, — каже він, — і зараз трудяться добре.

Однак комсомольців це не задовольняє. Вони взяли підсудних на поруки, дали зобов'язання перевиховати їх, зробити чесними людьми і тому повинні нести за них повну відповідальність. — За тебе поручились то-

Один кілограм меду

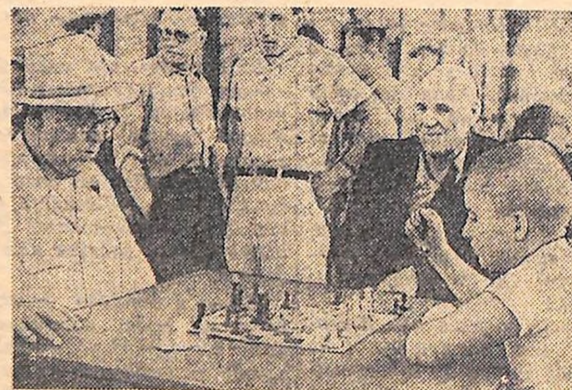
На протязі сезону сім'я бджіл приносить у вулик до 20 кілограмів квіткового пилку.

Щоб зібрати один кілограм меду, бджоли повинні зробити від 120 до 150 тисяч вильотів, відвідавши при цьому близько 5 мільйонів квітів.

Бджола без ноші може летіти зі швидкістю до 65 кілометрів на годину. Коли б ч не вистачило сил і запасу корму, вона могла б облетіти навколо Землі за 25 діб.

Якби рій бджіл під час польоту побудував клином, як це роблять гуси та журавлі, то бджоли, летючи одна за одною на відстані одного сантиметра, витягнулися б ч зграю довжиною в півкілометра.

Складка ситуація. Фото Ф. ПЛАХТЯ.

За тебе поручилися товариші

ДВОЄ молодих колгоспників, двоє комсомольців сидять на лаві підсудних. Сидять, не сміючи підняти очей на своїх знайомих, товаришів, соромливо понукаючи голови. Заради легких заробітків Владислав Довганенко і Григорій Трояновський забули про комсомольську честь. Кілька разів викрадали вони з поля колгоспу кукурудзу і буряки, а зі складу — дошки. І ось тепер — розплата.

Невеселі думки бродять в головах підсудних. Чи повірять суд їх широкому розкаянню? Чи повірять у те, що комсомольська організація, яка просила про педлачу Довганенка і Трояновського на поруки, зуміє перевиховати їх? Тим біль-

Відгоди минуло кілька місяців. У розпалі життя. Проте комсомольці колгоспу не забули про своїх товаришів. Вибравши зручний час, вони знов повернулися до обговорення справи Довганенка і Трояновського. На цей раз питання стояло по-іншому: чи виправдують члени ВЛКСМ Довганенко і Трояновський довір'я своїх товаришів?

На зборах були присутні секретар райкому комсомолу т. Гудзенко, народний суддя т. Фіалко, секретар партійної організації колгоспу т. Кривуша. Небагатослівні виступи

варніші, — говорять т. Кривуша, — так ти виправдай це довір'я. Мало робити чесно і виконувати денні завдання. Ти зобов'язаний бути передовиком.

Правильно розуміє комсомольська організація колгоспу імені Кірова свою силу і роль в боротьбі за перевиховання радянської молоді людини. І вірні висновки роблять для себе Довганенко і Трояновський, передані судом на поруки колективу.

І. ПОДТЬОЛКОВ, член Кіровоградського обласного суду.